

Je pondělí šestého března, posloucháte studio N, tady je Philip Tytlbach.
Dnes o tom, jak Zeman ovládl hrad. První epizoda třídílného seriálu o finále Miloše Zemana.
Březem 2013. Miloš Zeman se stal v pořadí třetím prezidentem České republiky.
Za doprovodu sladnostní intrády Valentina Hausmana.
Vůbec poprvé si hlavu státu zvolili lidé napřímo.
Přichází zvolený prezident republiky Miloš Zeman do Vladislavského sálu a první s kým se pozdravil
byla spěvačka Lucie Bíla,
která, jak víte, mu v kampani vyjádřila podporu.
Tímhle jarním dnem začala nová éra hradní politiky.
Éra, která se vyznačovala ze silováním vlivu prezidentského úřadu,
ohýbáním ústavy, navazováním podivných kontaktů a vlastní zahraniční politikou,
která se podroužkou ekonomické diplomacie nezdráhala spolupracovat s totalitními režimi.
A taky éra, která po 10 letech končí.
Slibuje věrnost České republiky.
Slibuje, že budu zachovávat její ústavu a zákony.
Slibuje na svou čest, že svůj úřad budu zastávat vzajmu všeho lidu
a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.
S investigativní reportérkou s Dislavou Pokornou,
která o prezidentování Miloše Zemana píše kněhu,
jsme se pro to rozhodli tuhle éru rozpitvat, kriticky zhodnotit
a podívat se do pozadí událostí.
Tohle je první ze 3 dílu podkástové miniserie studia N o odcházení Miloše Zemana.
Zdíváte, ahoj.
Ahoj, moc díky za pozvání.
Jak jsem Miloše Zemanovi podařilo přede 10 lety ovládnout hrad?
Tak byla to souhra událostí a toho, že Miloš Zeman poté,
co v roce 2003 nezvládl to prezidentskou volbu
a dosloval se to stala jeho největší porážkou
a následoval jeho odchod na vysočinu, tak se stratil z očí.
I přesto, že měl i nadále vlastně vliv, protože na jeho pověsném chalupu
v Novém Veselí jezdili spříznění politici ze sociální demokracie
nebo i z komunistické strany ten vliv si stále udržoval.
Ale dostal se nahrat přede vším díky svému příteli po boků,
Miroslavu Šloufovy a jeho učňům Martinu Nédlemu a v Ratislavu Minárovi.
Ale to, proč ovládl ten hrad přede 10 lety,
tak je potřeba se kouknout hodně zpátky do minulosti
a pobsat ty události tak, jak seděli, protože to bylo právě vyústění
těch věcí, které seděli už od 90. let.
Skusíme se podívat víc do minulosti nebo to rozebrat víc do hloupky.
Já mám poce, že česká historie zná takové 3 miloše zemany.
Jeden je ten zeman revoluční, druhý je zeman v parlamentu
a třetí potom tedy zeman prezident.
Tak když si je postupně rozebereme, tak jaký byl ten milož zeman,
kterého bychom právě mohli označit jako milož zeman revoluční?

Já bych začala už zemanovým dětstvím, protože tam už...
Jo, ještě dál bys šla.
Já bych šla ještě dál, protože právě jak když jsem skoumala to,
jakým způsobem byl vychováván, co dělal, už když byl mladý kluk
a jak se choval, třeba ke svým spolužákům, ne na té 9 letce,
ale i na střední škole, on chodil na ekonomku,
tak tam prostě už můžeš vidět trisy toho jeho chování,
který potom extrémně přerostli a udělali z miloži zemana člověka,
který je emstivej, se bezstřednej a prostě zlej,
ale ty risy už tam byly v tom ranym dětství.
Milož zeman se narodil v Kolíně v roce 1944
a vyrusal v neúplné rodině,
vychovávala ho jeho matka a jeho babička
a byl to kluk, který byl extrémně osamocený,
neměl téměř žádný přátele ani kamarády
a trávil čas jen právě většinu se svou matkou.
Svého odce viděl jenom jednou
a on potom ve svých pamětech, jak jsem se míl,
v politice popisoval, že jeho pro to vůbec nemrzelo,
že jeho otec zemřel prostě.
Nechápu, jak tady ten pocit můžeš mít dvůči svému rodičově,
ačkoliv ho neznáš, ale on prostě byl chladný člověk
už v tom svém dětství
a tu svou samotu utápil v knížkách,
což on právě v těch svých pamětech popisuje,
že začal už jako malý kluk číst kníhy Karolíny Svetlé
nebo Sheik Spíra a dalších antických jako autorů,
což ho nicméně moc nebavilo,
takže potom začal chodit do veřejné knihovny
a ty knihy četl v kolíně na hřbitovi.
Protože ten hřbitovi je v kolíně zasezený do takového velkého a hezkého soparku,
takže on na to hodně často vzpomíná,
že na kolínském hřbitovi trávil nejvíce svého času.
A potom teda začal chodit na tu základku,
kde neměl moc přátel a začal chodit na ekonomku,
kde byl ve třídě plné holek, on tam byl vlastně jediný kluk
a ty spolužačky vzpomínají, že už tehdy Miloš Zeman vybočoval,
nejtím, že by byl kluk, ale tím, jak se choval
a tím, jak se bezstřední byl a jak byl namišlený.
Často na něj vzpomínali i učitele,
když hospodářské nověny v roce 2013 dělali profil Miloše Zemana,
tak právě zpovídali některé ty učitelky,
které vzpomínají, že se měl s dictátů jedničky,
ale způsob a stil jako jeho chování vůči autorytám

a vůči svým spolužákům byl opravdu extrém.
A taky jedna učitelka vzpomínala na to,
že se skoro ne dostal k maturitě,
protože dělal referát o Tomáši Karikovi, Masarykovi,
měm se vlastně v tu dobu úplně nemohlo mluvit,
není úplně jasný, jak tohle historka konkrétně byla,
protože Zeman potom tvrdil, že to nebylo z jeho hlavě,
že nechtěl dělat ten referát, ty učitele zase tvrdili opak.
To je jedno. Miloš Zeman tedy vychodil tu ekonomku,
kde potkal svou první ženu, se kterou měl syná Davida.
A díky tomu, že měl už problémy na té ekonomce,
tak ne dostal doporučení na vysokou školu.
Takže začal pracovat v Tatra Kolín,
kde byl, myslím, že zhruba dva roky a potom
nastal zlom v jeho životě a velký obrad,
když začal studovat na národohospodářské fakultě
na všeetady v Praze.
A tam nastal u Zemaná velký zlom,
protože on začal pracovat jako pomocná věda
u filozofa Pavla Hrubého, který ho extrémě ovlivnil.
Tradují historky, že díky němu v roce 1968
vstoupil do KSČ, což není úplně jasný,
jak to bylo, co byla ta hlavní motivace.
Ale Zeman tedy našel láskůk futurology,
což byl pojem, který posleze v roce 1971
se změnil na prognostiku a pojem futurology
už se nemohla používat.
Tak je pokud se mi, proto tak on založil
studenský futurologický klub tehdy.
Jo. A to bylo právě jako jeho vášeň.
A Furt ale držil tou linku toho samotáře,
který absolutně nedokázal projevit jakoukoliv
úctu lidem, kteří můžou být i třeba pod jeho úrovní
nebo jsou slabší. Dokázal vzlízet jenom klidem,
kteří jsou nějakým způsobem chytřejší než on,
ale nedokázal mít empatyk lidem, kteří mají nějakou týseň
nebo není jim zdomná úplně dobře, tak na něj vlastně
vzpomínali jeho vysokoškolstí spolužáci.
No a právě tady, když můje zhruba před tou třicítkou,
zajímá se o tu futurologii, tak nastává ten zlom,
kdy Miloš Zeman stupuje do KSČ, potom je tady dobá normalizace
a to jsou ty první roky, kdy Miloš Zeman se začíná nějakým způsobem
vymezovat proti tehdyšímu režimu. On začal přespívat do různých
filozofických plátků, kde krytizoval komunistický režim.

Ted' mě třeba zlavě napadá, že vlastně krytizoval pojem ideologie, což bylo důležitý právě pro tehdyší komunistický režim. Potom krytizoval i to centralní hospodářské plánování a vlastně obecně to, jakým stylem se ta ekonomika ubírá a měl výcmeně liberální názory, který v těch svých článcích opakovaně popěsoval, což ho stálo to, že neustále přicházel o práce. Faktem je, že každý měsíc, po který tento systém se utrží umoci, znamená jeden další rok, po který se bude navyhrávávat ze stále hloubších a hloubších propasti, a tento proces taky znamená, že jestli, že se tento systém utrží dostatečně dlouhou dobu, o tom, jakýkoli demokratický převedat, jakákoli revoluce už nás odsoudí, kdo rolet nově zaostale země, kterou ted' sne. On ale si držel ty svých hodnoty, i když prostě neměl peníze, neměl skoro vůbec nic, ale držel si ty hodnoty a dělal ze sebe bojovníka za pravdu a proti režimního člověka. On jako václav Klaus pořádali v Pražských bytech semináře, kde se bavili na téma ekonomie a toho, jakým způsobem to komunistický režim vede špatně. Václav Klaus myslím jednou spomínal, že doby tu Miloši Zemana zavítal a ačkoliv byl jeho kritik, tak uznal později, že to, co tam říkal a to, co predikoval, tak bylo vlastně docela dobrý. Zemán se teda před rokem 1989 dostával, čím dál tím jít. Teda třeba fajn od Václav a Klaus je tohle slyšet, protože je to nejlepší dělá jenom on, že ho vyho očíh. Takže pokud uděláš něco dost dobrýho, tak. Je to je pravda. On řekl, že to bylo docela dobrý, nysméně si do něj rejpel za to, že má Miloš Zemana nevybíravý slovník. Čímž teda už Miloš Zemán oplíval v tu dobu. On oplíval vůgárním slovníkem, byl takový hulvát trochu, ale jako furt si držel nějaký ty svý hodnoty a ty svý myšlenky. A díky ním se právě dostal i k lidem blízková clava Havla a lidem z občanského fora. A zapojouval se i do demonstrací před listopadem 1989. A tam je důležitěj moment, on myslím si, že v Rínu jsem měl setkat v roce 1989 s Václavem Havlem. A to díky svému článku, který opět publikoval a ekstremně kritisoval tehdejší režim, tak si ho tě lidé kolem Havla všimli. To byl ten kritický článek vůči komunistickému režimu v technickém magazínu v roce 1989? Jo, to byl článek pro gnostika a přestavla. A díky tomuhle článku jsem právě měl setkat i s Václavem Havlem, ale on byl nemocný tak, že k setkání nedošlo a politologové se potom schodují, že právě tady to nevydářené setkání vlastně stálo miloše Zemana místo v tom občanském foru hned na začátku, že nebyl v tom tvrdém jádru.

No a poté tedy proběhli demonstrace, byla se metová revoluci.
Zeman kritický vystupoval na demonstracích,
dá se minovat například demonstrac 25. rýna,
kde promlouval na leténské pláni a později se dostal
i do občanského fora, když ho pozval s novinář Peter Kučera.
No a tohle bylo období miloše Zemana před rokem 1989
kdy on ze sebe dělal rebelujícího člověka bojující proti nedemokratickém úražimu.
Pak se miloše Zeman částečně změnil.
V roce 90 byl kooptován do Federálního schromáždění,
tedy už se vlastně dostáváme k té re miloše Zemana,
kterou bych možnáho značila jako Zeman v parlamentu tedy.
Jak se zesilovala ta jeho role posametové revoluci,
kdy právě na startu pro občanského fora,
a tohle bylo posametové revoluci, kdy právě na startoval
tu politickou dráhu už ve svobodné zemi.
On v parlamentu pusobily jako velice výřečný poslanec,
který ale zároveň extrémně inklinoval k alkoholu,
což později popisovala i celá řada novinářů,
která s ním přicházela dostiku.
Bylo to v době, kdy on potom vedl strakovu akademi,
ale v parlamentu pusobily jako mladý muž,
který má nějaké výze.
Do určitý míry pokračoval v těch svých myšlenkách,
který měl i před rokem 1989 a přidal se k Levici.
On vstoupil do klubu Sociální demokracie,
která po roce 1989 opravdu nebyla moc populární.
On milož Zeman i tu stranu myslím si, že někdo navzval,
že ta strana je jako holka, jako krev a mlíko,
a holka tak nějak pro všechno,
která není moc viděna a právě on si jí snažil nějakým způsobem pomoci,
aby ta strana byla oblíbená a aby uspěla následujících snimových volbách.
Takže to byl první krok, který byl důležitý,
když Milož Zeman vstoupil do toho klubu Sociální demokracie
a později v roce 1993 byl před sedou Sociální demokracie.
Až do roku 2001. Docá dlouho, osmlet.
Docá dlouho a on se zasadil určitě o to, že Sociální demokracie vzrostla.
A zároveň se ale zasadil i o to, že jsme tady měli po vze dvě strany,
které tady po dalších 10 let vládli a vlastně se potom dostaneme
asi i k té opoziční smluvy a tak.
Možná k tomu půjtme, protože to bylo obrovské tématek hdejší doby,
protože právě v těch letech přišlo to témat opoziční smluvy.
Co se tehdy stalo? Jak vypadla ta spolupráce těch dvou největších stran,
Sociální demokracie a ODS v čele z Václavem Clouzen?
Jak bych to teda zátrochu postupně, tak v roce 1996 byly první snimovní volby,

ve kterých Sociální demokracie extrémně posílila, nevyhrála.
Vyhrál Sice Václav Klaus a jeho ODS, ale oni byly druhý,
myslím si, že měli zhruba 26% hlasů, což bylo extrémní nárost oproti těm předchozím volbám
a tady ty volby Miloš Zeman ovládal svým pověstným zemákem,
což vymysl právě Miroslav Šlouf.

Ten autobus je ho?

Ten autobus, kterým vlastně obýžděl Česká i Moravská města.

Autobus Sociálních demokratů by měl při cestách zavolici na jedpatná z tisíc kilometrů.

Přece da Zeman přiznal, že autobus není nápadem jeho,
ale tajemníka Pražské organizace Miroslava Šloufa.

Obytný autobus Karosa pokřtěný jako Zemák zakoupili sociální demokrate za 250 tisíc korun v
bazaru

a za úprav a vybavení zaplatili další 3,4 miliónu.

Zemák je synonymum pro bramboru a vy všichni víte,

že v této zemi některé skupiny voličů zajímají ceny základních potravin

ať už jsou do brambory mláko na bomoučné výrobky

a jiné je z tě velmi početné skupiny voličů zajímají spíše ceny kaviáru a šampaňského.

Takže to byly tyto volby.

Nicméně vláda Václava Klause trvala jenom od roku 1996 do roku 1998

a poté se konali při časně volby, které tehdy ovládla právě sociální demokracie,
která drtěvě zvítězila, ale neměla jít uplněvským do té koalice.

Takže jak se změňoval v roce 1998 Miloš Zeman uzavřel dohodu s Václavem Klausem.

Prostě se plácli, když byly na druhé straně toho politického moje.

Prostě uzavřeli smouvu, která potvrzovala menšinovou vládu Miloše Zemana

a bylo to posléze i doplněnou tolerančním patentem v roce 2000.

Ale problém byl v tom, že parlamentem demokracie by měla fungovat,

takže je tady máš vládu a opozici, která tě hlídá a oni tedy to tím dokumentem to úplně smazali.

Smouva o vytvoření stabilního politického prostředí v České republice

taky nazvána dohoda, kterou dnes do poledne podepsali zástupci ODS a ČSSD.

Miloše Zeman přitom zduraznil, že smouva má trvalou platnost.

Podle Václava Klause je podpis dohody důsledkem krize do savadního modelu koaličních vlád.

Protože opozice na jednu neměla hlídat vládu, ale vlastně měla těše podporovat,

takže tady ty jako principy té parlamentní demokracie byly hodně narušeny

a za to byl i Miloše Zeman i Václav Klause extrémně kritizování,

protože tím, že nedocházelo k soustavné kontrole vlády opozicí,

tak se rozbujela korupce, která posléze oslabila nejen ČSSD, ale i ODS.

Pracovně Miloše Zeman a tady v budově poslanecké snimovny poté lidé zvedení obou stran
se trvali se sklenkou v ruce ještě asi půl hodiny v přátelském rozhovoru.

Byly seriozní a šlo to v celku hladce.

Liboval si nad čerstvě podepsanou smnouvou Miloš Zeman.

Je tohle ta doba, kde se ukázalo, že Miloše Zeman bude právě ten politik,
který obchází pravidla, který si dělá co chce,

někdy možná i na úkor demokratických principů, byl to právě tenhle rok, 98,

kde se to možná jasně ukázalo, když se právě plácl z ODS Václav Klause?

Já si myslím, že do určitý míry ano a že se právě v tomhle momentě ukázalo, jak moc pragmatický politik je, že nemá vůbec problém s tím týden hájit něco a řevát, že přecehájí demokratické principy a nikdy by je neobešel.

A potom když se mu to hodí, tak to ohnout.

Samozřejmě si to vysvětlí.

A jak on sám později říkal, jen byl bez nemění své názory, ale zezemana se v tu dobu začínal stávat čím dál tím větší pragmatik, který neřešil úplně následky svých činů.

To, coho podle mě potom hodně zasáhlo, tak to bylo jeho neúspěch v nepříjemné volbě, když se ucházel o hlavu státu.

A to bylo v roce 2003, on rok předtím, v roce 2002, když skončil jako premiér, tak oznámil, že odchází na vysočinu.

To bylo poprvé, co oznámil odchod do penze.

Už je dávno.

To už je dávno, teď to bude zase potřetí, tak doufám, že už se nevrátí zpátky, jako do aktivní politiky.

Ale v roce 2002 oznámil, že odchází a že se stahuje.

Chce je 20 let?

To už je 20 let.

Uvědomo, jak o tom mluví.

Nesmrtelný člověk.

Nesmrtelný, no.

Tam se skutečně na nějakou dobu stáhl.

A potom on ve svých pamětech tvrdí, že za ním přišel Vladimír Špidla, tehdejší premiér a představa sociální demokracie a nabídl mu, jestli by nechtěl se ucházet o prezidentský post.

Takhle to tvrdí Zeman.

Špidla to teda takhle úplně netvrdí a neříká, že by tohle Zemanový jako nabízel jako vážně méněnou nabídku.

Takže v tomhle se úplně neshodnou.

Nicméně Zeman prostě řekl, že tu nabídku přijímá, ale že chce, aby za ním stála jako celá základna sociální demokracie a právě tam se sociální demokracie rozštěpila na dvě strany, kdy část sociální demokracie Zemana podporovala, byly to právě lidé, který mi on se obklopoval v těch 90. letech. Můžeme menovat zdeňkaš Kromach a Gregra a další.

Potom tady stála ta mladá klíka sociální demokracie,

jako byl Stanislav Gross nebo Petra Buzková,

Petra Buzková, která se proslavila kauzou Olovo.

Právě ti to lidé i s lůbom mírem za orálkem Zemana nepodporili.

Nastal rok 2003 Zeman neměl až tak úplně jednotnou podporu,

ale na koniec jiho sociální demokracie zvolila,

protože se přeglasovali těch lidí, kteří ho nechtěli.

Nicméně, když parlament v prvním kole volil kohoposle nahrat,

tak Zeman vypadl už taky.

Na koniec vyhrál Václav Klaus

a Zeman odešel poraženě na vysočinu zpátky

a se bou si nesl extrémní hořkost a chudce pomstít lidem,
kteří ho nepodporili.

A vznikl později takový seznam z rácu,

kde právě figuroval Stanislav Gross, Petra Buzková a další,
kteří se proti němu postavili.

A myslím si, že tady ta zahořkost a touha se mstít v těch letech,
kdy on ten čas na vysočině trávil, bobtnala

a proto se znějštal později tak neempatický a zlejší člověk.

Je pravda, že on dával často na jevo,

že tímto lidem jak si tu svou prohrůne zapomené.

Když se stáhnul, když zmizel na to svou chalupu

a vlastně to i chvíli vypadalo, že ta jeho politická cesta úplně skončila,

tak jak se pak stalo, že ho někdo vytáho stáví vysočiny a dostal ho náhrat?

Právě v tomhle období, kdy on se stáhl, tak mu furt byl po boku Meroslav Šlouf.

Důležité méno?

Důležité méno, když bych srnula, kdo to je.

Meroslav Šlouf byl vysoký funkcionár, sociáliskeho svazu mládeže,
člen K.S.C. byl to taky s rosta Prahy 7.

Do cela vysoké postavený funkcionár v rámci tehdejšího režimu.

A on se dostal do federalního schromážení jako poslanec za komunisty,
tehdy se už právě poprvé se známil s Milošem Zemanem.

A když se Miloš Zeman stal v roce 1993 před sedou sociální demokracie,

tak tam na tom Hradeckém siestu se Meroslav Šlouf poprvé dostal do sociální demokracie

a taky se dostal K.Zemanový, kterého posléze úplně ovládl právě tím nápadem s tím Zemákem.

A Miloš Zeman z ní udělal volebního manažera Č.S.D.

A už to jelo?

A už to jelo, potom když se Miloš Zeman stal před sedou vlády,

tak Šlouf byl šefem jeho poradcu a právě Šlouf byl na takovou špinavou práci,

protože on měl těsné vztahy s lidmi s Českého pod světí, můžeme menovat Františka Mrázka a další.

A je opravdu otázkou, jestli tohle všechno Miloš Zeman věděl,

jestli věděl, že Šlouf za jeho zády prostě může obchodovat jeho politický vliv a kapital.

To těžko říct, asi už se ho dneska nezeptáme.

Nicméně právě Šlouf byl po celou dobu, když Sezeman odsunul na vysočinu, tak byl po celou dobu po
jeho boku, navštěhoval ho

a zhruba v roce 2003-2004 se seznámil s Martinem Nédlí a posléze i s Vratislavem Minárem.

On je seznámil se Zemanem a už v roce 2007 začal padat nápad, jak Miloše Zeman a dostat zpátky
do politiky,

protože Miloš Zeman po celou dobu mluvil do toho, co se tady v Českém politice děje.

To jsme mohli vidět například v roce 2006, když prostě radil Jehřímu Paroupkovi, jak by měl vlastně
naložit s tím výsledkem v těch volbách,

prostě promlouval skrzete své sprízněné politiky do sociální demokracie neustále a on měl po tom

jedinou touhu.

Což se potom projevilo, když se stal prezidentem zničit sociální demokracie, což se mu i povedl, ale k tomu se asi dostaneme.

A zpátky k tomu, jak se dostal zpátky do politiky, tak zatím byl právě šlou v Minář a Nédli, který v roce 2008 založili spolek přátel Miloše Zemana.

Bypadalo to na začátku nevyně. Oni říkali, že tady chtějí mít nějakéj úzkupení, který se bude opírat o názory člověka,

který má extrémně moc zkušeností v politice, je velice vážený a proč by nemohl mít svůj spolek přátel.

No a nedlouhou na to vznikla strana práv opčanu Zemanovci.

SPOZ. SPOZ je jimž před sedou se stal právě Miloš Zeman a oni se snažili uspět ve snimovných volbách.

Protože se pojíme, že nám zdraží jídlo i léky a my si to nebudeme moc dovolit.

Zastavili jsme kalouzka. Volte Zemanovce.

Což se jim nepovedlo, nedostale ani 5%. Zeman hned na to, řekl, že teda zvedení strany odstupuje a když se ho, kdy novináři ptali

a zvažujete, že budete kandidovat napost prezidenta, to myslím, že bylo v roce 2010, tak on říkal ne, nejsem blázen,

jak bych mohl kandidovat napost prezidenta, když jsem ani nedokázal svojí stranu převzít do parlamentu, aby získala 5%.

No, tak neuplinuly ani dva měsíce a spolek přátel Miloše Zemana začal sbírat podpisy lidí, aby Miloše Zemana nahrat dostal,

protože tedy se schválila přímá volba prezidenta, což byl jako docela game changer a myslím si, že to dost nahrávalo právě Zemanovi.

No a v roce 2011 Miloše Zemanovi oznámilo, že skutečně kandidovat bude a začala celá ta jízda.

Jasně k strmu nečerpám energii, jen občas pohledím pokůřet takový, kterými připadá krásný.

Své názory si nepřipravuju v okamžiku, kdy dělám rozhovor nebo píšu knihu, ty musí mít jasné už dávnu předem.

A víme něco o tom, co bylo v pozadí kampaně, byla to z jejich strany čistá hra?

No, Zemanovou kampaň provázela celá řada liží a manipulací, ale také to, že nebylo jasné, kdo skutečně tu kampaň financuje.

Do teď se spekuje, že zatím celým je růzka společnost lcoil, která měla financova celou to jeho kampaň.

Nisméně, nojasnosti kolem financování provázeli Zemanovou kampaň i v roce 2018.

Každý prezident má pracovat pro budoucnost a budoucnost, které jsou i naše děti.

Když takhdy Miloj Zeman se snažil, co nejvíc nevěrohodní cvého proti kandidáta Karola Schwarzenbergá, tak se opravdu neštítěl ničeho.

On například tvrdil, že Schwarzenberg vyhnal učitelku ze svého zámku, což učitelka popřela, nebo potom se právě opřel do téma restitucí a nebo benešových dekretů a mohlo bychom prostě pokračovat.

Nic z toho se později neukázalo, že by byla pravda, těmi věcmi se zabýval i nejvyšší správní stout.

Nysméně, ten později koncertoval, že Zeman si celhál a manipuloval, ale že to nebyli na tolik zásadní věci, který by dokázali zvrátit ten výsledek.

Tím párem se dostáváme k té třetí poloze Miloše Zemana. Já jsem v úvodu říkal, že bych ho rozdělilo

zhrubana při takové historické části.

Miloše Zeman prezident, jak moc se změnil Miloše Zeman právě po nástupu náhrat?

Myslím si, že v té změně hrálo roli právěho okolí.

Je potřeba zmínit, že jenom pár dní předtím, než Miloše Zeman zvítězil, tak od sebe odstřehl Miroslava Šloufa.

Člověka, který pro něj udělal tohového politické karáře, opravdu hodně, tím, že ho nechce hájit. Ale Miroslav Šlouf později změňoval, že zatím odstřižením je právě Martinědy a v Ratislav Minář. Bylo to v době, kdy byla debata na Ídnesu, kdy novináři Miloše Zemanový pustili na hrávku, jak Miroslav Šlouf telefonuje s Františkem Bráskem.

A v ten moment asi Miloše Zemanový došlo, že to prostě nejde a že to je poslední kapka.

Takže se Šloufa zbavil a byl v područím moci právě nejdleho Amináře, nejdleho člověka, který má dlouh doby úzké kontakty na vlivné lidi v Rusku a na lidi blízké Vladimirovi Putinovi.

A od toho se ten jeho prezidentský mandát odvíjel, protože jednu z prvních věcí, který on udělal a co já mu teda větší tam osobně nejvíc je jeho pro ruská a pro čínská politika.

Kterou se snažil Českou republiku odvrátit od západu, což se mu v prvním pětiletém mandátu rozhodně darilo.

A co konkrétně se na Zemanově změnilo, změnilo si to, že se dostal k moci člověk, který byl extrémně zahorklý a chtěl jsem stít.

Nechoval se úplně jako dospělý člověk, protože je té moci využíval a snažil se své nepřátele a lidi, kterým neodpustil odstranit a pomstícím.

Což můžeme vidět na příkladu sociální demokracie.

Protože když se v roce 2013 stal premiérem Bohuslav Sobotka, tedy předředa sociální demokracie, který se stavil vládu společně zhnutím ano a slidovci, tak společně s Andrém Babišem, se kterým Zemanu zavřel pak čistě pragmatický.

On e utočení.

A společně se jim podařilo sociální demokracie zničit na tolik, že v roce 2017 absolutně naškrtila a šla dolu a do teď se z toho nevyhrábal.

Dneska je kdáže?

Nikde.

No, nikde no.

Takže to jsem mu povedlo, nebyl to jenom on, on jsem stěl i celé řadě dalších lidí, kteří ho třeba nepodpořeli v té prezidentské volbe v roce 2003, nebo kteří proti němu vystupovali kriticky.

Řekli ty užil to moc?

Využil to moc a neměl žádnou sebereflexy a byl si extrémně sebevedomí, což mu na tom nepřidával ani jeho vulgární slovník takový hulváctví, nebo to jakým způsobem extrémně věci zveličoval a dopouštěl se i liží, což byla třeba causa Ferdinanda Peroutky a neexistujícího článku.

Za což nevím, jestle se do dneška omluvil.

Že jsem se rozhodl vypsat odměnou samozřejmě ze svých soukromých prostředků levýši 100 tisíc korun pro nějakého studenta, který se ponoří do archivu a ten článek skutečně najde.

On se omluvil za to, že to nemohu najít?

Jo, no.

Ale to mě právě zarazilo, když jsem řešila tu zemanovu mnulost, on tady to dělal už v 90. letech.

On například o jednou člověku z náchoda, před byl to rok 1989, tak on o něm řekl nepravdu.

Teď si přesně nevzpomínám na tu větu, ale šlo zhruba o to, že řekl, že tady ten určitý člověk

nedokázal odstudovat ani 9. letou základní školu, protože byl úplně hloupej.

No a v tom sporu ho paradoxně zastupoval Pavel Rychetský u soudu.

A ten soud prohráli a Miloš Zeman se musel omlouvat, což vůbec nechtěl učinit.

Takže Miloš Zeman už se tak lechoval jako v minulosti, tady to jenom prostě nabobtnalo na lojených rozměrech, protože není v pořádku, když se tak lechová hlava státu.

Miloš Zeman teprve teď, v roce 2023 přiznal, že přimenování úřednické vlády Jeríhory Šnoka v roce 2013.

Mušlo o snahu posunout Českou republiku k prezidentskému systému. To je něco, o čem se dlouhodobě spekulovalo, co tak analyzovali politologové a novináři.

Ale teprve teď to vlastně naprosto otevřeně přiznal on sám. On skrátka využil toho mandátu, který měl stájit přímé volby prezidenta

a choval se jako z mého pohledu přemíněním jako v nějakém polo prezidentském systému, a čtyř tak u nás není, že jsme v parlamentní demokracii.

Dá se říct, že Miloš Zeman za těch 10 let ohnul ten úřad prezidentský někam, kde dříve nebyl a kde ani nebylo zamýšleno, že by měl být?

Já si myslím, že se o to 100% snažil. Jak už si říkal, on to nakonec přiznal. Přiznal to na příkladu, když v roce 2013 menoval svojí osobní vládu Jerího Rucnoka

bez jakékoliv opory v parlamentu a naopak odmítl pravicovou vládu zaštitěnou většinou ve snimovně.

A to byl začátek toho jeho prezidentování, když si dělal, co chtěl, kdy mluvil do věcí, do kterých by dle toho systému, který v naší zemi mluvit absolutně neměl a on do toho mluvil.

Byl to člověk, který ohýbal ústavu, který odmítal menovat navržené ministry při cerov vlády.

Můžeme to ukázat na příkladu, kdy Miloš Zeman odmítal menovat vládou navržené kandidáty na určité rezorty.

Můžeme to prezentovat i na posledním příkladu, kdy prezident Miloš Zeman se snažil přechasněji menovat před cerov ústavního soudu za Pavla Rychetského, kterému končí mandát, ale až vstřknu.

On to chtěl udělat už teď.

Žílenost. Žílenost a světe div se, koho chtěl menovat. Měl to být ústavním soudce Jozef Fiala, kterého v roce 2012 kancler Vratislav Minář prosazoval na poscenátora za stranu SPOZ.

No nic, ale těch věcí, kdy Miloš Zeman posouval tu svojí funkci tam, kde absolutně být neměla, bylo extrémně moc a pomohl mu k tomu, ale Andrej Babiš.

Andrej Babiš, který se díky Zemanovi dostal na premierský post a který s Milošem Zemanem společně vytvořil spojenecký pakt.

A společně tady ovlivnili českou politiku extrémně a právě i díky Babišovi se Zemanovi podařilo tu svojí prezidentskou roli posouvat.

A posouvat do toho, že mluvil úplně do všeho. Ačkoliv měl být v řadě situacích stichá a neměl do řady věcí vůbec mluvit, tak se mu to povedlo a provázelo to ten jeho prezidentský mandát především od roku 2018 dosud.

Po celou tu dobu Zemanovi vlády se hodně mluvilo o tom, že se obklupil pochybnými, podezřelými a nakonec i skoro usvětšenými lidmi.

Mezi tého nejznámější spolupracovníky ty už si je změňovala patřily nejedlí, minář, šlouf, ovčáček taky třeba.

Možná ještě poslední otázka k tomu dnešnímu rozhodnutí. Jaký byl vlastně jejich realní vliv? Jaký byl realní vliv Miloše Zemana v tom prezidentském úřadu? A jaký byl realní vliv toho jeho okolí?

Já si myslím, že ten vliv byl extrémní, ale Martinědlí i Vratislav Minář si vzali poučení od Miroslava

Šloufa.

Miroslav Šlouf totiž dělal možná jednu velkou chybu, kdy v 90. letech si například pojednání vlády, když byl Miloše Zeman premiérem, tak si s ním sedl a říkal mu, co udělal špatně.

Dával mu zpětnou vazbu, dával mu feedback a prostě se o tom spolu bavili.

Minář i Nédli se rozhodli, že tedy tou cestu prostě rozhodně nebudou a že nebudou Zemanovi kecat do věcech, o kterých je stuprocentně přesvětlený, protože věděli, že to nemá smysl.

A že aby si ho udrželi a aby nad ním má on i nadále držel tu ochranou ruku, tak si ho nemůžou až tak naštvat.

Takže byly momenty, které se týkali zemanových politických her, do kterých mu prostě nekecali.

Ale věci týkající se jeho dalších pravomoci nebo toho, když podporoval čínské investice, ze kterých tady vůbec nic nezbylo,

tak to právě šlo z hlavitěch to dvou, kteří ho vždycky nějakým způsobem přemluvili na fóklimu hlavu.

A on potom neměl problém těch jich nápady často i prezentovat.

Neměl problém taky s nápady, které se klonili pro ruské politice.

Neměl problém lobovat potom za věci, ačkoliv to ohrožovalo českou bezpečnost.

Můžeme mluvit například od dostavby jedeného bloku Dukovany, kdy Zeman a především jeho okolí prosazovali ruské zájmy, když chtěli, aby se na dostavbě podílela ruská společnost rosatom, kausa vrbětice, sputník mohli bychom tady pokračovat.

Stejně tak i v té pročínské politice, takže ano.

Tady v těch věcch, na kterých Zemanově až tolik nezáleželo, měli vliv právě tyto dva.

Děkuji, jak těm, kdo mě povíli.

Tak těm, kdo vůvuní, máho potika v nedávpa.

Zvláště tady v Praze, protože právě to je denokracie.

Ale myslím si, že najdeme společnou řeč, abychom naší spoluprací během těch bětě lat učinili tuto republiku poděc o štěstmější, kvitmější a spokojenější.

Děkuji vám za to, že možná věc.

Budeme pokračovat, protože o Zemanově a jeho kamarádech budeme mluvit v druhé epizodě miniserie studia NO odcházení miloše Zemana už zítra.

Teď se z tebou zdišel loučím, ní se hezky, ahoj.

Ahoj, díky mu za pozvání.

Ne, ne, ne, na jeden svět prostě nepůjdeš.

Proč, ako?

Kdo bys tam viděl za film?

No asi nějaký o lidských právek.

No právě, s toho jsou akorát problémy.

Cenem bezpečí.

Jeden svět, festival dokumentárních filmů o lidských právek.

22. března až 2. dubna po celém Česku.

Pořádá člověk v tisni.

www.jirencvet.cz